Gemeente Amsterdam

Bezoekadres
Amstel 1
1011 PN Amsterdam

Postbus 202
1000 AE Amsterdam
Telefoon 14 020
amsterdam.nl

Retouradres: Postbus 202, 1000 AE Amsterdam

PER AANGETEKENDE POST EN PER FAX (070 365 13 80)

Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State
Kneuterdijk 22
2514 EN Den Haag

Datum	9 november 2023
Ons kenmerk	
Behandeld door	5.1, 2, e
Onderwerp	Instellen hoger beroep
Bijlage	Uitspraak rechtbank Amsterdam inzake AMS 22/2207, 2208 en 4169 WABOA

Geacht College,

Op grond van het bepaalde in het Bevoegdhedenbesluit ambtelijke organisatie Amsterdam, Bijlage 4, onderdeel I, onder 4, sub B, aanhef en onder d, waarin aan de directeur Juridische Zaken de bevoegdheid is verleend om besluiten te nemen om tegen een uitspraak van de bestuursrechter hoger beroep en incidenteel hoger beroep in te stellen en te besluiten te verzoeken om een voorlopige voorziening te treffen (artikel 8:81, artikel 8:104 resp. 8:110 van de Algemene wet bestuursrecht), stel ik hierbij tijdig beroep in op nader aan te voeren gronden.

I Hoger beroep in te stellen tegen de uitspraak van de Rechtbank Amsterdam van 4 oktober 2023, kenmerk AMS 22 / 2207, AMS 22/2208 en 22/ 4169 inzake het beroep van 5.1, 2, e

II Te verzoeken om een voorlopige voorziening, die voorziet in het opschorten van de bestreden beslissing ten aanzien van de opdracht, om binnen 12 weken na de uitspraak nieuwe besluiten te nemen op de bezwaren, met inachtneming van deze uitspraak.

Dit beroepschrift is gericht tegen de uitspraken van de rechtbank Amsterdam van 4 oktober 2023, met zaaknummers AMS 22/2207 (Verkeersbesluit), AMS 22/2208 (handhavingsverzoek bestemmingsplan) en AMS 22/4169 (voh APV). Een kopie van deze besluiten is bijgevoegd.

Het hoger beroepschrift ziet erop dat het bestuur van mening is, dat de besluiten zorgvuldig zijn voorbereid, dat respectievelijk de Scheepvaartverkeerswet, het bestemmingsplan 'Borneo, Sporenburg en Rietlanden' en artikel 5.5 van de APV correct en zorgvuldig zijn toegepast en dat de vernietigde besluiten voldoende inzichtelijk maken, dat er in de afweging en toepassing hiervan, geen inhoudelijke strijdigheden kunnen worden gevonden met genoemde regelingen. Dit betekent dat het bestuur in dit geval geen bevoegdheid toekomt, om over te gaan tot handhaving

op grond van deze regelingen en dat er geen grond kan worden gevonden om het gevraagde verkeersbesluit te weigeren.

Voor eschiedenis

5.1, 2, e 5.1, 2, e d 5.1, 2, e 5.1, 2, e (hierna: 5.1, 2, e wonen in een woonschip aan de Borneokade 62B. Zij verzetten zich tegen het gebruik van de openbare steiger en van het openbare water op warme dagen door zwemmers. Volgens 5.1, 2, e wordt er het hele jaar gezwommen en is daarom sprake van structureel en intensief recreatief medegebruik. Zij stellen grote druk op de omgeving en extreme overlast te ervaren.

Op 12 maart 2021 dienden zij een verzoek in tot handhaving van zwemmers in het water en op de steiger, op grond van het **bestemmingsplan**. Bij besluit van 22 juni 2021 is dit verzoek afgewezen omdat het zwemmen niet kon worden aangemerkt als strijdig met de bestemming extensief recreatief medegebruik. Daarbij is de steiger met vergunning gerealiseerd in 2003 en vrijwel vanaf het begin, op warme dagen gebruikt door zwemmers die gebruik maken van het aangelegen water langs de Borneokade. In de beslissing op bezwaar van 17 maart 2022 bleef de afwijzing van het verzoek om handhaving in stand.

Op 26 augustus 2021 (Programma Varen) is een **verkeersbesluit** genomen, waarin het geldende ligplaatsverbod werd uitgebreid naar een algeheel ligplaatsverbod. In de beslissing op bezwaar van 17 maart 2022 bleef dit ligplaatsverbod in stand.

Op 18 oktober 2021 dienden zij een verzoek in om handhaving van stemgeluid van zwemmers in het water en op de steiger, op grond van artikel **5.5 van de APV**. Bij besluit van 10 december 2021 (THOR) is dit verzoek afgewezen omdat het zwemmen niet kon worden aangemerkt als strijdig met artikel 5.5 van de APV. In de beslissing op bezwaar van 26 juli 2022 bleef de afwijzing van het verzoek om handhaving in stand.

Uitspraak van 4 oktober 2023 van de rechtbank Amsterdam en inhoudelijke gronden hierop

Uitspraak handhavingsverzoek bestemmingsplan
De rechtbank acht bewezen, dat het zwemmen zich op warme dagen concentreert op één plek, dat onweersproken is dat zwemmen door relatief veel mensen op warme dagen wordt beoefend en dat haar duidelijk geworden is dat de vergunde steiger ook aantrekkingskracht heeft voor mensen van buiten de buurt.

De rechtbank draagt het bestuur daarom op om binnen 12 weken een nieuwe beslissing op bezwaar te nemen met inachtneming van de door haar wel als doorslaggevend geachte criteria.

1 De rechtbank stelt dat het feitelijk gebruik van het openbare water niet kan worden aangemerkt als extensief. Dit leidt zij af uit een uitspraak van 30 januari 2019, inzake een 'bootcamp' (ECLI:RVS:2019:264) en een uitspraak van 20 februari 2013 inzake 'paardrijden' (ECLI:RVS:2013:BZ168), die voor haar aanleiding zijn om voor beoordeling van extensief medegebruik niet als doorslaggevend te achten, de aan de vaste rechtspraak ontleende

bedrijfsmatigheid, verenigingsverband of bebouwing en materialen, maar een feitelijke beoordeling door de rechtbank.

Volgens de rechtbank geven andere criteria de doorslag. Dat komt omdat de rechtbank bewezen acht, dat het zwemmen zich op warme dagen concentreert op één plek, dat onweersproken zou zijn dat zwemmen door relatief veel mensen op warme dagen wordt beoefend en dat haar duidelijk geworden zou zijn dat de vergunde steiger ook aantrekkingskracht heeft voor mensen van buiten de buurt.

Ten aanzien van de genoemde rechtspraak
De twee door de rechtbank als relevant aangemerkte uitspraken betreffen het gelegenheid geven om gebruik te maken van een agrarisch gebied voor een bootcamp (30 januari 2019) en respectievelijk voor het paardrijden (20 februari 2013), niet zijnde een paardrijles. Het gelegenheid geven voor het berijden van paarden op een perceel en het in groepsverband deelnemen aan een bootcamp is moeilijk voor te stellen zonder een element van verenigingsverband of bedrijfsmatigheid, hetzij van bebouwing en materialen. De vergelijking met openbaar gebied binnen een bestemmingsplan, waarin zwemmers spontaan gebruik kunnen maken van het gehele plangebied gaat om die reden al niet op.

Daarbij ging het in het geval van het *bootcamp* in groepen van 10 tot 15 personen, om activiteiten die bedrijfsmatig en in groepsverband plaatsvinden, met gebruik van voor de trainingen benodigde materialen en in het geval van het *paardrijden* om het, al dan niet tegen betaling aan derden in gebruik gegeven agrarisch perceel voor niet-agrarisch grondgebruik, waarbij het perceel niet werd verlaten.

Hieruit kan hoogstens worden opgemaakt, dat het in gebruik geven van een perceel voor paardrijden of voor een bootcamp, niet noodzakelijk valt onder het kortdurend en incidenteel gebruik van een perceel in strijd met het bestemmingsplan.

Het bestuur acht de stelling, dat de aanwezigheid van veel zwemmers op warme dagen in openbaar water, kan worden aangemerkt als niet-incidenteel, daarmee als niet relevant, in verband met de aangehaalde jurisprudentie, waarin steeds sprake is van een (afspraak ten aanzien van een afgebakend perceel, al dan niet tegen betaling, in-) verenigingsverband, hetzij van bedrijfsmatigheid, waarbij in of meerdere mate sprake is van bebouwing en materialen.

Daarmee kan worden opgemerkt dat de rechtbank, wat het bestuur betreft ten onrechte, stelt dat de door haar aangelegde 3 criteria wat haar betreft 'de doorslag' geven. Dit komt omdat in dit geval geen van de criteria uit de vaste rechtspraak in dit geval aan de orde zijn, bij het spontaan zwemmen op warme dagen, in een niet afgebakend deel van de waterbestemming. Daarmee kan ook niet gesproken van het geven van een 'doorslag', omdat de criteria uit de vaste rechtspraak, kennelijk geheel uit de overweging zijn gelaten.

Ten aanzien van door de rechtbank aangelegde criteria
Concreet leidt toepassing van de door de rechtbank aangelegde criteria, tot een situatie waarin ter plaatse en in het hele plangebied in openbaar water mag worden gezwommen, doch kennelijk niet

als er op warme dagen een concentratie op deze plek voordoet van 'relatief veel mensen', met een aantrekkingskracht voor mensen van buiten de buurt.

Een onderscheidende maatstaf voor 'relatief veel mensen' is in de uitspraak niet gegeven. Het is daarmee ook niet te zeggen welke conclusie de rechtbank daarmee onweersproken acht.

Daarmee is ook geen onderscheidende maatstaf gegeven, om te weten wanneer kan worden voldaan aan dit 'onweersproken' aanwezig geachte handhavingscriterium.

Daarnaast geldt de bestemming extensief recreatief medegebruik voor het hele bestemmingsplangebied. Daarmee kan de aantrekkingskracht op zwemmers buiten het plangebied, van toepassing worden geacht voor het hele plangebied. Een bron, of onderscheidende maatstaf voor de duidelijk geworden aantrekkingskracht van het gebied, voor mensen buiten het stadsdeel is overigens niet gegeven.

Daarbij is concentratie van zwemmers, ook in feitelijke zin, geregeld van toepassing op diverse plekken in de aaneengesloten waterbestemming in het hele plangebied. Dit betekent dat geen onderscheidende maatstaf is gegeven voor het aanwezig zijn van concentratie op één plek. Anders dan de uitspraak stelt, is daarom ter zitting betoogd dat het zwemmen feitelijk plaatsvindt in kleine en grotere concentraties, over de aaneengesloten waterbestemming, die zich uitstrekt over een grote oppervlakte die het hele plangebied beslaat, waaronder begrepen het water langs de gehele Borneokade.

Ten aanzien van de opdracht om een nieuwe beslissing te nemen binnen 12 weken
In overweging 24 op pagina 7 in de uitspraak van 4 oktober 2023, overweegt de rechtbank, dat een in een beperkt deel van het water, naar het oordeel van de rechtbank relatief veel mensen recreëren en dat dit naar het oordeel van de rechtbank niet als 'extensief' recreatief medegebruik kan worden aangemerkt. De rechtbank draagt daarom in overweging 25 het bestuur op, om een nieuwe beslissing op bezwaar te nemen, waarbij sprake is van een beginselplicht om dit extensieve gebruik ter plaatse te handhaven.

Het water bevindt zich in de openbare ruimte. Dit betekent dat de rechtbank het zwemmen aanmerkt als passend binnen de bestemming extensief recreatief medegebruik, tenzij sprake is van 'relatief' veel zwemmers, die in dat geval de gebruiksvoorschriften overtreden. Enige handreiking hoe de rechtbank dit nu ziet is niet gegeven. Het is daarmee voor het bestuur niet in te zien, welke maatregel de rechtbank concreet van haar verwacht, met inachtneming van haar uitspraak.

De uitspraak kan met enige moeite zo worden uitgelegd, dat de rechtbank het bestuur opdraagt als eigenaar/beheerder van de openbare ruimte, om handhavende maatregelen te nemen om het ter plaatse het aantal zwemmers op warme dagen te beperken.

Het plaatsen van een hek op de naastgelegen Borneokade, om zwemmers de toegang te ontzeggen, is een maatregel die het openbare karakter aan het water ontneemt. Dit komt neer op een zwemverbod. Afgezien van de mogelijkheid dat zwemmers op een andere manier of vanaf een andere plek, alsnog het water kunnen bereiken, ziet het bestuur het geheel afsluiten van het water langs de Borneokade niet als proportioneel, noch als gewenst, alleen al omdat het zwemmen op zichzelf, kennelijk door de rechtbank niet is aangemerkt als strijdig met de bestemming extensief recreatief medegebruik. Overigens wordt de invloed van het zwemmen aan

de Borneokade op het woon- en leefklimaat, door direct omwonenden en vanuit de buurt, met uitzondering van eisers, overwegend als positief beoordeeld. Dit betekent dat het geheel of gedeeltelijk afsluiten van de kade, zowel voor de buurt als voor de politiek, niet als een proportionele beheersmaatregel kan worden aangemerkt.

Ten aanzien van de mogelijkheid van het inkorten van de steiger, kan op voorhand geen verband worden gelegd, tussen de lengte van de steiger en het aantal in het water aanwezige zwemmers. Dit betekent dat het veranderen van de steiger niet kan worden gezien als een maatregel die op noodzakelijk leidt tot een feitelijke of relatieve vermindering van het aantal zwemmers op warme dagen.

Daarnaast is de steiger expliciet op de plankaart van bestemmingsplan opgenomen. Dit betekent dat het verwijderen van (delen van-) de steiger daarmee op gespannen voet staat met de verwezenlijking van het bestemmingsplan.

Uiteraard wordt ter plaatse wel gehandhaafd op situaties, waarbij wel sprake is van strijd met in de rechtspraak van de Afdeling genoemde vormen van strijd met de bestemming 'extensief recreatief medegebruik', die te maken hebben met bedrijfsmatigheid, verenigingsverband of bebouwing en materialen .

Verzoek om voorlopige voorziening
Het bestuur komt op bovenvermelde gronden tot de conclusie dat er geen sprake is van strijd met de bestemming 'extensief recreatief medegebruik' en dat het nemen van een nieuwe beslissing op bezwaar met inachtneming van een gestelde strijdigheid met de bestemming daarmee als overbodig en onnodig bezwarend moet worden aangemerkt. Naast de door het bestuur voor deze situatie als niet als relevant geachte rechtspraak en het gebrek aan enige objectieve maatstaf om te kunnen voldoen aan de door de rechtbank geconcipieerde handhavingscriteria, ziet het bestuur zich gesteld voor een groot aantal ongewisheden, inzake de vraag waar de aan haar gevraagde beslissing in redelijkheid aan moet voldoen.

Om die reden verzoekt het bestuur uw college om een voorlopige voorziening, die voorziet in het opschorten van de bestreden beslissing ten aanzien van de opdracht, om binnen 12 weken na de uitspraak nieuwe besluiten te nemen op de bezwaren, met inachtneming van deze uitspraak.

Uitspraak Inzake handhavingsverzoek APV
De rechtbank stelt dat stemgeluid van zwemmers valt onder de restcategorie van het 'anderszins verrichten van handelingen die hinder veroorzaken' zoals genoemd in artikel 5.5 APV. Zij leidt dit af uit een uitspraak van uw Afdeling van 26 april 2023, met kenmerk ECLI:NL:RVS:2023:1653, een uitspraak van de rechtbank Overijssel van 18 februari 2015, met kenmerk ECLI:NL:RBOVE:2015:861 (Voetbalkooi) en een uitspraak van de rechtbank Zeeland van 5 januari 2021, met kenmerk ECLI:NL:RBZWB:2021:23 (Skatebaan).

De rechtbank draagt het bestuur daarom op om binnen 12 weken een nieuwe beslissing op bezwaar te nemen met inachtneming van haar stelling, dat sprake is van een overtreding van artikel 5.5 APV en draagt daarbij tevens op, dat zij daarbij moet beoordelen welk niveau van stemgeluid veroorzaakt door het recreëren, nog te tolereren is en of dit in dit geval van toepassing is.

Ten aanzien van de genoemde rechtspraak
Volgens overweging 7 van door de rechtbank Amsterdam genoemde uitspraak van de Raad van State van 26 april 2023 (De lachgaskoning), ziet artikel 5.5 lid 1 van de APV niet alleen op toestellen, geluidsapparaten of machines, maar ook op het anderszins verrichten van handelingen die hinder veroorzaken. Voor zover een gasfles niet als toestel, geluidsapparaat of machine zou kunnen worden aangemerkt, valt het verrichten van handelingen met een gasfles (het vullen van ballonnen met lachgas) daarmee in de restcategorie.

Uit die overweging kan worden opgemaakt dat het vullen kan worden aangemerkt als 'een anderszins verrichten van handelingen die hinder veroorzaken', ook indien zo'n gasfles niet zou kunnen worden aangemerkt als een toestel, geluidsapparaat of machine.

Volgens de Van Dale bestaat een handeling uit iets dat je doet. Het moet gaan om een verrichting. Dat blijkt ook wel uit het feit dat het woord "handeling" een afgeleide is van het woord "hand". Stemgeluid kan daarmee niet worden aangemerkt als een handeling zoals genoemd in artikel 5.5 APV, omdat stemgeluid niet iets is wat men 'doet'. Daarmee kan de conclusie van de rechtbank dat het verbod in artikel 5.5 APV kan worden toegepast op stemgeluid van zwemmers in de openbare ruimte, niet kan worden afgeleid uit de door haar genoemde uitspraak.

De betreffende overweging spitste zich overigens specifiek toe op het standpunt van appellant, dat een gasfles mogelijk niet zou kunnen aangemerkt als een toestel, doch een handeling met een anderszins vergelijkbaar voorwerp, waarmee een handeling kan worden verricht die hinder veroorzaakt. Uiteraard kan een zwemmer niet worden aangemerkt als een met een toestel, installatie of machine anderszins vergelijkbaar object.

In de uitspraken van de rechtbank Overijssel (voetbalkooi) en de rechtbank Zeeland (skatebaan) gaat het ook echt om handelingen. In beide gevallen worden de handelingen niet met de handen, maar met de voeten verricht (het springen met de skates en het schoppen van de bal tegen de wand van de voetbalkooi), maar dat maakt uiteraard weinig verschil. Het zijn wel verrichtingen zoals bedoeld in artikel 5:5 van de APV. Zingen of schreeuwen is hiermee niet te vergelijken.

Dit betekent overigens niet, dat ter plaatse niet wordt gehandhaafd op situaties waarbij artikel 5.5 APV wel van toepassing is, doch slechts dat dit voorschrift niet kan gaan over stemgeluid en daarmee ook met de beste intenties geen effectieve handhaving kan opleveren.

Ten aanzien van de opdracht om een nieuwe beslissing te nemen binnen 12 weken
In overweging 32 op pagina 8 in de uitspraak van 4 oktober 2023, overweegt de rechtbank, dat stemgeluid kan worden gehandhaafd op grond van artikel 5.5 van de APV, als zijnde het verrichten van een handeling met een toestel, geluidsapparaat of machine of anderszins.

De rechtbank draagt daarom in overweging 33, het bestuur op om een nieuwe beslissing op bezwaar te nemen met inachtneming van haar stelling, dat sprake is van een overtreding van artikel 5.5 APV en draagt tevens op, dat zij daarbij moet beoordelen welk niveau van stemgeluid veroorzaakt door het recreëren, nog te tolereren is en of dit in dit geval van toepassing is.

De aan de Borneokade getroffen maatregelen bestaan overigens uit een aantal uitgebreide verbodsborden, verhoogde inzet op warme dagen, tot 22.30 uur, door toezichthouders en van straatcoaches, die onder meer toezien op naleving van de op de verbodsborden vermelde overtredingen.

De uitspraak kan met enige moeite zo worden uitgelegd, dat de rechtbank het bestuur opdraagt als eigenaar/beheerder van de openbare ruimte, om handhavende maatregelen te nemen om ter plaatse het stemgeluid op warme dagen te beperken.

Ten aanzien van de mogelijkheid van het inkorten van de steiger, kan op voorhand geen verband worden gelegd, tussen de lengte van de steiger en het aantal in het water aanwezige zwemmers. Dit betekent dat het veranderen van de steiger niet noodzakelijk kan worden gezien als een maatregel die kan leiden tot een feitelijke of relatieve vermindering van stemgeluid van zwemmers op warme dagen.

Het is daarnaast niet mogelijk om binnen 12 weken te beoordelen, welk niveau van stemgeluid veroorzaakt door het recreëren, nog te tolereren is en of dit in dit geval van toepassing is, omdat er in de komende maanden vanaf de uitspraak van 4 oktober 2023 niet meer, of nauwelijks nog gezwommen wordt.

Verzoek om voorlopige voorziening
Het bestuur komt op bovenvermelde gronden tot de conclusie dat er geen sprake is van strijd met artikel 5.5 van de APV, en dat het nemen van een nieuwe beslissing op bezwaar met inachtneming van een gestelde strijdigheid met de APV daarmee als overbodig en onnodig bezwarend moet worden aangemerkt. Naast de door het bestuur voor deze situatie als niet relevant geachte rechtspraak en de onmogelijkheid om binnen de gestelde 12 weken na de uitspraak een geluidsmeting te verrichten naar het stemgeluid van zwemmers, ziet het bestuur zich gesteld voor een groot aantal ongewisheden, inzake de vraag waar de aan haar gevraagde beslissing in redelijkheid aan moet voldoen.

Om die reden verzoekt het bestuur uw college om een voorlopige voorziening, die voorziet in het opschorten van de bestreden beslissing ten aanzien van de opdracht, om binnen 12 weken na de uitspraak nieuwe besluiten te nemen op de bezwaren, met inachtneming van deze uitspraak.

Uitspraak inzake besluit aanmeerverbod bedrijfsvaartuigen
De rechtbank stelt dat ook andere dan de in artikel 3 van de Scheepvaartverkeerswet limitatief genoemde nautische belangen moeten worden meegewogen in een verkeersbesluit. Zij leidt dit af uit één uitspraak van de Raad van State, namelijk van 5 oktober 2016 met kenmerk ECLI:RVS:2016:2599. De rechtbank stelt dat hierin is geoordeeld, dat pas wordt toegekomen aan de vraag of en op welke wijze andere belangen bij het verkeersbesluit dienen te worden meegewogen, indien de in artikel 3 van de Scheepvaartverkeerswet genoemde belangen met het verkeersbesluit zijn gediend.

De rechtbank draagt het bestuur op om binnen 12 weken een nieuwe beslissing op bezwaar te nemen met inachtneming van haar stelling, dat het belang moet worden meegewogen, dat het beschermen van zwemmers door het aanlegverbod, negatieve ruimtelijke gevolgen oplevert voor

eisers, omdat die in 2016 niet konden voorzien, dat zij hadden moeten opkomen tegen de bestemming 'extensief recreatief medegebruik' in het bestemmingsplan.

Ten aanzien van de genoemde rechtspraak
De stelling in overweging 10 van de uitspraak van 4 oktober 2023, dat pas wordt toegekomen aan de vraag of en op welke wijze andere belangen bij het verkeersbesluit dienen te worden meegewogen, indien de in artikel 3 van de Scheepvaartverkeerswet genoemde belangen met het verkeersbesluit zijn gediend, kan niet worden gevonden in de uitspraak van 5 oktober 2016. Een vindplaats voor die stelling in een rechtsoverweging in de uitspraak van 5 oktober 2016, is dan ook niet genoemd. Dat komt omdat in die situatie de in artikel 3 van de Scheepvaartverkeerswet genoemde nautische belangen destijds juist niet aan de orde zijn geacht.

In de eerste alinea in overweging 4.2 van de uitspraak van 5 oktober 2016, bovenaan, bevestigt de Afdeling, dat artikel 3 van de Scheepvaartverkeerswet een limitatieve opsomming bevat van belangen ten dienste waarvan een verkeersbesluit kan worden genomen. De eerste alinea besluit met de overweging dat indien de in artikel 3 van de Scheepvaartwet genoemde belangen niet met het verkeersbesluit worden gediend, niet wordt toegekomen aan de vraag of en op welke wijze andere belangen bij het nemen van een verkeersbesluit dienen te worden meegewogen.

Daarmee kan geen grond worden gevonden voor de genoemde stelling in overweging 12 van de uitspraak van 4 oktober 2023, waarin staat dat naast nautische belangen ook de gevolgen voor eisers van het opheffen van het zwemverbod had moeten worden meegewogen, omdat men in de uitspraak van 5 oktober 2016 niet eens toekwam aan de vraag of en op welke wijze andere belangen dienen te worden meegewogen.

Bovenstaande stelling van de rechtbank Amsterdam verdraagt zich daarmee ook niet, met haar uitspraak van 18 december 2015, in de beroepszaak die voorafging aan de door haar zelf genoemde uitspraak van de Afdeling 5 oktober 2016.

Hierin overwoog de rechtbank Amsterdam namelijk terecht, in overweging 5.3 van haar uitspraak van 18 december 2015 en met een verwijzing naar een uitspraak van 12 november 2014 (ECLI:NL:2014:4117), dat een bestuursorgaan op grond van het specialiteitsbeginsel, zoals dat is neergelegd in artikel 3:4 lid 1 Awb, slechts de belangen mag afwegen waarvoor de betreffende regeling in het leven is geroepen en dat andersoortige belangen alleen bij de beoordeling kunnen worden betrokken, voor zover ze voldoende zijn verweven met de belangen die de betreffende regeling beoogt te beschermen.

De stelling in overweging 12 van de bestreden uitspraak van 4 oktober 2023, waarin de rechtbank overweegt dat het bestuur de negatieve actuele gevolgen voor 'de leefbaarheid' van eisers die voortvloeien uit het instellen van het aanmeerverbod en daarmee het opheffen van het zwemverbod, bij de belangenafweging had moeten betrekken, schiet daarmee te kort.

Dat komt omdat in de uitspraak van 4 oktober 2023 wordt nagelaten, om enig mogelijke verwevenheid aan te geven tussen 'de leefbaarheid' van eisers en de in artikel 3 Van de Scheepvaartwet, limitatief opgesomde nautische belangen, inzake het besluit tot het instellen van

een aanmeerverbod voor bedrijfsvaartuigen op de kade naast hun woonschip. Een dergelijk belang is in dit geval ook niet eenvoudig te bedenken. Daarmee kon de rechtbank niet overwegen, dat het bestuur heeft gehandeld in strijd met artikel 3:4 van de Awb.

Dit maakt dat de rechtbank op onjuiste gronden tot de conclusie komt, dat de leefbaarheid ten onrechte niet is meegewogen.

Verzoek om voorlopige voorziening
Het bestuur komt op bovenvermelde gronden tot de conclusie dat er geen sprake is van strijd met artikel 3 van de Scheepvaartverkeerswet. Daarmee moet het nemen van een nieuwe beslissing op bezwaar met inachtneming van 'de leefbaarheid', naast de in artikel 3 van de Scheepvaartverkeerswet genoemde nautische belangen, als overbodig en onnodig bezwarend worden aangemerkt.

Naast de door het bestuur voor deze situatie als niet relevant geachte rechtspraak en de onmogelijkheid om 'de leefbaarheid' van eisers in beroep in verwevenheid te zien met de in dit geval toepasselijke, limitatief genoemde nautische belangen, ziet het bestuur zich gesteld voor een groot aantal ongewisheden over de vraag waar de aan haar gevraagde beslissing in redelijkheid aan moet voldoen.

Om die reden verzoekt het bestuur uw college om een voorlopige voorziening, die voorziet in het opschorten van de bestreden beslissing ten aanzien van de opdracht, om binnen 12 weken na de uitspraak nieuwe besluiten te nemen op de bezwaren, met inachtneming van deze uitspraak.

Amsterdam, 9 november 2023
Namens het college van burgemeester en wethouders van Amsterdam,

5.1, 2, e

mr. 5.1, 2, e 5.1, 2, e
Directeur Juridische Zaken, gemeente Amsterdam